

Herder David gaat op een dag kijken bij de soldaten van koning Saul. Die moeten vechten tegen de Filistijnen.

'Doe je je broers de groeten,' roept zijn vader.

'Zal ik doen!' zegt David terug.

Zijn broers zijn ook soldaten, David niet. Hij is en blijft een herder.

Een tijdje later komt David bij zijn broers. Ze zijn soldaten, maar staan te trillen op hun benen.

'Wat is er aan de hand?' vraagt David.

'Moet je luisteren,' fluisteren zijn broers. 'Op een berg hier vlakbij staat een enorme reus. Het is een Filistijn en wil met één van ons vechten. Maar niemand van ons durft eraan te beginnen. Toch blijft hij maar roepen...'

'Vechten? Een reus?' roept David nieuwsgierig. 'Ik wil hem weleens zien!'

Even later staat hij met zijn broers op een andere berg en ja hoor, daar tegenover hen staat een grote man van wel drie meter lang. Hij draagt een harnas met schild en speer.

'Ik ben Goliat, de Filistijn,' schreeuwt hij hun toe. 'Wie wil er met mij vechten? Stuur maar eens iemand op me af die dát durft!' Hij loopt een paar stappen het dal in. 'Nou, komt er nog wat van?' schreeuwt Goliat. 'Ik sta hier niet voor niks. Elke morgen en elke avond wacht ik. Al veertig dagen lang. Maar...'

'Ik zal met hem vechten,' zegt David opeens.

Koning Saul is er ook en hoort wat David zegt. Hij pakt hem bij de schouder. 'Dat moet je niet doen. Daar ben je veel te klein voor, jongen. Jij kunt die grote reus nooit verslaan.'

'Ach wat,' lacht David. 'Als het moet, vecht ik met leeuwen en beren. Als een leeuw een van mijn schapen wil pakken, ga ik achter hem aan en sla hem met mijn stok.'

'Toch zou ik het niet doen,' sputtert Saul nog. 'Maar ja, als je het echt wilt... neem dan mijn schild en speer. En zet mijn helm op.'

David doet wat Saul vraagt. Hij trekt zijn soldatenkleren aan. Maar David vindt het niet prettig. Hij kan er niet in lopen. 'Saul, koning,' zegt hij, 'dit past me niet. Echt, deze kleren horen niet bij mij. Ik ben een herder. Ik heb een staf en een slinger. Die slinger gebruik ik ook als ik op mijn kudde schapen moet letten. En ik voel dat God bij me is.'

'Dan moet je het zelf maar weten,' zegt Saul. 'Jij bent anders dan ik.'

David loopt het dal in, naar Goliat, de reus. Onderweg bukt hij zich en zoekt een paar gladde stenen.

'Wat krijgen we nou!' roept Goliat kwaad en stampet met zijn speer op de grond. 'Ga toch weg met dat touwtje. Ik ben geen hondje...'

David zet zijn handen aan zijn mond en roept: 'Ik kom naar je toe zoals ik ben. In mijn herderskleren. En ik vertrouw daarbij op God. Hoor je dat?'

Goliat doet een paar stappen naar voren. Op dat moment grijpt David zijn slinger, doet er een steentje in en zwaait zijn slinger rond. De steen vliegt weg. En komt terecht op het hoofd van Goliat. Die valt meteen op de grond.

Boven op de berg kan bijna niemand zijn ogen geloven. Toch is het waar. David heeft Goliat verslagen. De kleine herder wint het van de grote reus. Wat een wonder!

Iets kleins van grote waarde

Soms kan iets kleins een grote betekenis hebben. Wat is de waarde van een klavertje vier, een diamantje, een zaadje, een kusje, een sleuteltje en een lieveheersbeestje? Laat de kinderen daar eens over van gedachten wisselen.

Kleine dingen

Er is niet veel nodig om een ruzie bij te leggen. Soms kunnen kleine dingen voor wonderen zorgen. Voor de bladmuziek van dit lied verwijzen we naar pagina 117. Het ingezongen lied staat op track 19 van cd-1, de soundmix op track 20.

Vrede draait om kleine dingen.

Vrede maak je met elkaar.

Boze woorden gaan soms over

met een woord of een gebaar.

Vrede draait om kleine dingen.

Met een lach of met een zoen

kan een ruzie zomaar stoppen.

Zoiets kleins kan heel veel doen.

Jongsten

Een klein grapje

Soms kan iets kleins een groot effect hebben.

'Goedemorgen, mam!' zegt Mees vrolijk. Hij gaat naast zijn moeder aan tafel zitten.

'Goedemorgen schat,' mompelt mama. Ze tuurt naar buiten. Mees ziet dat ze tranen in haar ogen heeft. Die heeft ze de laatste tijd wel vaker. Mees weet niet zo goed waarom.

Ook zijn vader komt aan tafel zitten.

'Goedemorgen papa!' zegt Mees vrolijk.

'Hoi drolletje van me,' zegt papa.

Mees moet lachen. Drolletje. Zo noemt papa hem wel vaker.

Mama staat op en geeft papa een zoen. Ze kijkt naar Mees en glimlacht lief naar hem. Maar in haar ogen ziet Mees nog steeds tranen. Ze gaat naar boven om zich te wassen.

Als ze weg is, vraagt Mees: 'Pap, waarom is mama verdrietig?'

Even denkt papa na. Dan zegt hij: 'Tante Masja moet nog langer in het ziekenhuis blijven.'

'Maar tante Masja wordt toch gewoon weer beter?' zegt Mees.

Weer is papa stil. 'Dat weten we nog niet,' zegt hij. En hij aait Mees over zijn bol.

Mees zucht. Terwijl hij een boterham smeert, piekert hij hoe hij mama kan opvrolijken.

Hij kan tante Masja zelf niet beter maken. Maar misschien kan hij met mama naar haar toe gaan? Of een mooie tekening voor haar maken? Of voor allebei? Dat heeft hij al eens eerder gedaan. Zijn moeder vond de tekening heel mooi. Maar toch bleef ze verdrietig. Mees zucht.

'Waar denk je aan?' vraagt papa.

'Hoe ik mama weer blij kan maken.'

'O, mama wordt vanzelf weer blij, hoor. Het komt allemaal goed.'

Maar als Mees mama na het wassen weer ziet, is ze nog steeds verdrietig.

Mees loopt op haar af. 'Mam, ik ga het ziekenhuis een mail sturen en vragen of tante Masja eerder naar huis komt, goed?' Hoopvol kijkt hij naar zijn moeder.

Ze aait hem over zijn bol. 'Och lieverd, dat hoeft niet hoor.'

et een traan in zijn moeders ogen. Dit is niet de bedoeling! Hij moet iets doen, maar wat?
ord ook dokter en dan maak ik haar weer beter,' zegt hij dan.
rijgt weer tranen in haar ogen. 'Wat ben je toch lief.'
ees maakt zich nu nog meer zorgen. Hij wilde zijn moeder vrolijker maken. Niet
ger. Hij klimt op een stoel en zegt: 'Drolletje van me!' Dan omhelst hij zijn moeder.

jk moet ze lachen. 'Jij weet me ook altijd op te vrolijken.' En ze knuffelt hem stevig.
dat zijn moeder weer lacht, knuffelt Mees haar nog steviger terug.

- Susan Schaeffer -

Wat is het grote cadeau?

een groot cadeau voor zijn verjaardag gevraagd. Dan ziet hij in de klerenkast van zijn ouders
klein cadeautje liggen...

jk mag het niet, denkt Bas. Maar hij doet het toch. Overmorgen is hij jarig en dat vindt hij
nnend. Hij is zo benieuwd wat hij zal krijgen. Hij wil graag een fiets en die heeft hij ook
d. Hij hoopt dan ook echt dat het een fiets wordt.

als het maar groot is, want een groot cadeau is toch het leukste. Daarom gaat Bas op zoek.
tegen zijn vader en moeder gezegd dat hij op zijn kamer wil spelen. Maar hij is stiekem
van zijn ouders gegaan.

n de kledingkast kijken, denkt Bas. Daar lag het vorig jaar ook verstopt. Voorzichtig doet
eur open. Hij zoekt tussen de broeken en shirtjes van zijn vader. Niks. Hij tilt van alles op.
et hij ineens een cadeautje. Mooi glimmend papier met een strik eromheen. Bas pakt het
ernaar. Het pakje past in één hand. Het is maar heel klein...
gesteld legt Bas het terug waar het lag.

dje later roept zijn moeder hem. 'Bas, kom je wat drinken?'
mt zwijgend de kamer in. 'Wat is er?' vraagt zijn moeder.
zegt Bas. Hij kan natuurlijk niet zeggen dat hij teleurgesteld is over zijn cadeau.
oeten nog wat spelletjes bedenken voor je feestje,' zegt zijn moeder. 'Zullen we dat nu

zin,' mompelt Bas.
eg, als het zo moet. Drink je glas maar leeg en ga maar weer naar boven. Zo is er niets aan.'
zegt Bas en drinkt zijn glas leeg.

ee nachten gaan voorbij. Bas heeft beide keren slecht geslapen. Hij denkt steeds maar aan
nmende pakje in de kast. Dat in één hand past. Waarom krijgt hij nou geen fiets?

er één jarig, hoera, hoera. Dat kun je wel zien, dat is hij.' Vader en moeder staan zingend in
opening van Bas' slaapkamer. Ze hebben allebei een feestmuts op. Moeder zet er ook een
op zijn hoofd.

ens,' zegt zijn vader, voor jou!' Met een grote zwaai van zijn arm geeft hij Bas het kleine,
ende pakje.

robeert blij te kijken. Hij trekt de strik eraf en scheurt het papier. En dan nog meer papier.
meer. Het cadeau wordt steeds kleiner...